

РЕШЕНИЕ

№ 2862

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1303** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на П. П. Б. – управител на [фирма], чрез процесуалния му представител адв. А. И. – САК срещу решение от 12.01.2022 г., постановено по НАХД № 15193/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 3106016, издаден от МВР – СДВР, за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 400 лв. на П. П. Б. – законен представител на дружеството [фирма] за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Наведени са доводи за неправилност на решението, като се твърди, че е допуснато съществено нарушение на материалния и процесуалния закон, нарушено е правото на защита на касатора – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК. Възприема се становище, че въззивният съд не е установил всички относими факти и обстоятелства, като не е спазил задълженията си по чл. 107, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 НПК. Постановено е решение в което не са съобразени възраженията на касатора, не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 НПК, във връзка с чл. 105, чл. 107, ал. 3 и ал. 5 и чл. 114 НПК., не е анализирал цялата

доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Касаторът е изразил становище, че електронният фиш е издаден в разрез с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като стойността на максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в чл. 755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол не е приспадната, като това би довело и до по-благоприятна правна квалификация. Твърди се, че е нарушена друга разпоредби на наредбата – чл. 10, ал. 1 и ал. 3, като липсват съществени данни в задължителния протокол, възпрепятстващи проверката за законосъобразност на електронния фиш, изразени са съмнения за достоверността на част от данните. Следвало е наказателната отговорност да се реализира по общия ред, със съставяне на АУАН и издаване на НП вместо посредством електронен фиш. Въведено е твърдение за липса на надлежно връчване на електронния фиш което въззивния съд е счел за ирелевантен за спора. Според касатора е допусната неяснота по отношение на субекта на нарушението, както и дали П. П. Б. е санкциониран като физическо лице, управлявало МПС или като законен представител собственика на МПС. Отправено е искане за отмяната на решение от 12.01.2022 г., постановено по НАХД № 15193/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав, като алтернативно се иска делото да бъде върнато на СРС, за ново разглеждане. С молба от 22.03.2022 г. е отправено искане за присъждане на разноските пред въззивната и касационната инстанция, като е предоставен списък с разноски по чл. 80 ГПК, вр. чл. 144 АПК, като е направено възражение за прекомерност, ако се претендират разноски.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш Серия К № 3106016, издаден от МВР – СДВР, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на П. П. Б. – управител на [фирма] на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.4 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства

Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 22.02.2019 г. около 10:51 часа, П. П. Б. е управлявал лек автомобил „Л. Ровер Р. Ровер Спорт“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма] в [населено място], [улица]срещу хотел „Б.“ с посока на движение от ул. „Професор д-р И. С.“ към [улица]с 83 км/ч при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено и заснето с АТСС ARH CAM S1№ 11743с7.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви.

Видно от писмо УРИ № 433200-109744/26.10.2021 г. СРС, НО, 21 състав е изискал снимка на временно разположение на уреда на автоматизираното техническо средство, с което е заснета скоростта на процесното МПС. Събраните доказателства сочат, че автоматизираното техническо средство, регистрирало пътното нарушение, е от рода на мобилните АТСС, временно разположени на участък от пътя, при използването на които се издават електронни фишове, поради фактът, че осъществяваният от тях контрол винаги е автоматизиран, без значение дали се извършва в присъствие или отсъствие на контролен орган. Контролният орган не участва в процеса на установяване на нарушението, чрез преки действия и субективни възприятия, по тази причина неговото присъствие или отсъствие е ирелевантно за факта на установяване и заснемане на нарушението. Електронният фиш следва да съдържа реквизитите, предвидени с разпоредбата на чл. 186, ал. 4 от ЗДвП които реквизити се съдържат в процесния електронен фиш. Издаден е по образецът, издаден от Министъра на вътрешните работи и е съобразен с изискванията на Наредба № 8121з-532. Видно от приложения препис от протокол от проверка № 60-С-И./01.10.2019 г., процесния АТСС се явява годно автоматизирано техническо средство, съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП.

Съобразно горепосоченото, настоящия състав споделя възгледа, че въззивният съд всестранно и пълно е изследвал всички обстоятелства по делото.

Следва да се отбележи неоснователността на твърденията от касатора за нарушения на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от същата предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и

системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. Видно от административната преписка на предоставената снимка, регистрираната скорост на автомобила е 86 km/h докато отразената скорост в електронния фиш е 83 km/h. Следователно очевидно е, че толерансът който следва да бъде даден в ползва на нарушителя от 3 % което представлява допустимата грешка при измерване на скоростта на процесния АТСС е предоставен.

Настоящият състав споделя мотивите на СРС, НО, 21 състав, във връзка с налагането на наказанието на законния представител на юридическото лице, собственост на процесния автомобил по аргумент на разпоредбите на чл. 188, ал. 2, във вр. с чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Твърдението за невалидно връчване на електронния фиш е неоснователно. Видно от жалбата пред въззивния съд „В законоустановения срок обжалвам ЕФ серия К, № 3106016, издаден от СДВР“, като жалбата е подадена на 03.11.2020 г., а ЕФ е издаден на 22.10.2019 г. и според информационните системи на МВР – АИС – АНД има отразена дата на връчване на 29.10.2020 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Административен съд София-град, ХІХ-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 15193/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2